

Herning, en by i udvikling, en by på vej mod noget større, en by hvor kun fantasien sætter grænser for hvor langt den kan nå, og hvor stor den kan blive.

Herning er en jysk provinsby. En by hvor mange mennesker kender hinanden, men byen er i udvikling, provinssjælen er på vej ud og storbysind ind. Der kommer større og større bygninger. Byen bliver større i takt med at mennesker valfarter til byen.

Men er det virkelig den retning, vi gerne vil gå? Er det virkelig det vi skal bruge vores lille stolte provinsby til? Eller skal vi begrænse udviklingen, og blive ved med at være den stolte provinsby vi engang var. Vi arbejder på at blive store og stærke. Samfundet vil have byerne til at være stolte af deres udvikling, og de lærer os at det er vigtigt for systemet, at samfundet er stort og at storbysind er vejen vi skal gå. Så igen, er det virkelig det vi vil?

Der er intet der kan måle sig med en traditionel provinsby. Et fantastisk samfund, hvor alle har en hjælpende hånd. I storbysindet er det derimod meget mere alle for sig, og man har ikke altid samme medmenneskelighed.

Der er i Herning en stor provinssværdi, som mange mener er noget, vi skal sætte pris på og gøre alt for at beholde. For uanset udviklingen er det svært at påvirke den provinssfølelse vi har i os. Den provinssfølelse der ofte følger os, uanset den store udvikling i byen.

Er denne følelse nok? - eller har vi brug for en rigtig provinsby?

Del dette:

- [Klik for at dele på Twitter](#)(Åbner i et nyt vindue)
- [Click to share on Facebook](#)(Åbner i et nyt vindue)
- [Klik for at dele på Google+](#)(Åbner i et nyt vindue)